

การมีส่วนร่วมของนักการเมืองท้องถิ่นในการแก้ไขปัญหาสถานการณ์โรคติดเชื้อ

ไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ในอำเภอเมืองชัยภูมิ

Participation of Local Politicians in Solving the Coronavirus Disease 2019

(Covid-19) Situation in Mueang Chaiyaphum District

สุจิตรา สงวนศิลป์

Suchittra Sangunsilp

พระมหานรินทร์ สุรบุญโย (เอมพันธ์)

Phramaha Narin Surapinyo (Emphan)

สุนทร ธานีศิลปพิชิต

Sunait Thanasinlapaphichit

รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Master of Political Science, Mahachulalongkornrajavidyalaya University

E-mail: narinpempa123@hotmail.com

วันที่รับบทความ (Received) : 4 มกราคม 2566

วันที่แก้ไขบทความ (Revised) : 30 ธันวาคม 2566

วันที่ตอบรับบทความ (Accepted) : 30 ธันวาคม 2566

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ คือ 1. เพื่อศึกษาระดับของการมีส่วนร่วมของนักการเมืองท้องถิ่นในการแก้ไขปัญหาสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ในอำเภอเมืองชัยภูมิ 2. เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของนักการเมืองท้องถิ่นในการแก้ไขปัญหาสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ในอำเภอเมืองชัยภูมิ โดยการจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และ 3. เพื่อนำเสนอการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของนักการเมืองท้องถิ่นในการแก้ไขปัญหาสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ในอำเภอเมืองชัยภูมิ โดยการประยุกต์ตามหลัก อปปรยานิยธรรม 7 โดยมีระเบียบวิธีวิจัยเป็นการวิจัยแบบผสมวิธี การวิจัยเชิงคุณภาพเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญจำนวน 9 รูปหรือคน ด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก และการวิจัยเชิงปริมาณเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 398 คน จากประชาชนผู้ที่มีอายุ 18 ปีบริบูรณ์ขึ้นไปในอำเภอเมืองชัยภูมิ จำนวน 137,400 คน โดยเครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ทดสอบสมมติฐานโดยการทดสอบค่าที (t-test) และค่าเอฟ (F-test) และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการพรรณนาความ (descriptive interpretation)

ผลการวิจัย พบว่า

1. ระดับการมีส่วนร่วมของนักการเมืองท้องถิ่นในการแก้ไขปัญหาสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ในอำเภอเมืองชัยภูมิ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการตรวจสอบการทำงาน และด้านการติดตามข่าวสาร ($\bar{X} = 4.05$) และด้านการบริหาร ($\bar{X} = 4.04$) ด้านการกำหนดนโยบาย ($\bar{X} = 4.04$) ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการมีส่วนร่วมของนักการเมืองท้องถิ่นในการแก้ไขปัญหาสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ในอำเภอเมืองชัยภูมิ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ประชาชนที่มีเพศ และอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของนักการเมืองท้องถิ่นในการแก้ไขปัญหาสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ในอำเภอเมืองชัยภูมิ ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย ส่วนประชาชนที่มีระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของนักการเมืองท้องถิ่นในการแก้ไขปัญหาสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ในอำเภอเมืองชัยภูมิ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

3. ผลการนำเสนอการมีส่วนร่วมของนักการเมืองท้องถิ่นในการแก้ไขปัญหาสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ในอำเภอเมืองชัยภูมิ โดยประยุกต์ตามหลักการบริหารนิยธรรม พบว่า ด้านการประชุมกันเนืองนิตย์ นักการเมืองท้องถิ่นให้ความสำคัญกับการประชุม เพื่อนำมาซึ่งความสำเร็จ และเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน ด้านการพร้อมเพรียงกันประชุม นักการเมืองท้องถิ่นไม่ละทิ้งการประชุม เข้าร่วมประชุมตรงเวลา และร่วมกิจกรรมเสมอ ด้านการไม่บัญญัติ หรือล้มเลิกบัญญัติตามอำเภอใจ นักการเมืองท้องถิ่นยินดี ให้ความสำคัญ และส่งเสริมประชาชนให้ปฏิบัติตามมาตรการป้องกันโควิด-19 ด้านการเคารพเชื่อฟังผู้บังคับบัญชา นักการเมืองท้องถิ่นปฏิบัติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชาด้วยความขยันหมั่นเพียร เคารพ เชื่อฟัง และปฏิบัติตามนโยบายภาครัฐ ด้านการให้เกียรติ และคุ้มครองสตรี นักการเมืองท้องถิ่นปฏิบัติต่อสตรีอย่างให้เกียรติ เท่าเทียม เสมอภาค ไม่กดขี่ ช่มเหง ปกป้องจากอันตราย และให้โอกาสมีส่วนร่วมทำงาน ด้านสักการะเคารพนับถือ บูชาต่อปูชนียสถานทั้งหลาย นักการเมืองท้องถิ่นมีส่วนร่วมดูแลความสะอาดวัด รวมถึงร่วมรักษาวัฒนธรรมอันดี ในการจัดงานวันสำคัญทางพระพุทธศาสนาในสถานการณ์โควิด-๑๙ ด้านการให้การอารักขาคุ้มครอง ป้องกันโดยธรรมแก่นักบวชทั้งหลายเป็นอย่างดี นักการเมืองท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือคณะสงฆ์ ประสานงาน ดูแลเมื่อคณะสงฆ์ติดเชื้อ และป้องกันคณะสงฆ์จากสถานการณ์โควิด-19

คำสำคัญ: การมีส่วนร่วม, นักการเมืองท้องถิ่น, โควิด-19.

ABSTRACT

This research has the following objectives: 1. to study the level of participation of the local politicians in resolving the situation of Coronavirus Disease 2019 (COVID-19) in Mueang Chaiyaphum District, 2. to compare the participation of the local politicians in resolving the situation of Coronavirus Disease 2019 (COVID-19) in Mueang Chaiyaphum District by categorizing by personal factors, and 3. to present the promotion of participation of the local politicians in solving the

situation of Corona Virus 2019 (COVID-19) in Mueang Chaiyaphum District by applying the principles of Seven Aparihaniyadhamma. The research methodology was a combined method. The qualitative research collected data from 9 key informants by in-depth interviews and the quantitative research collected data by questionnaires from a sample of 398 people out of 137,4000 people aged 18 years and over living in Mueang Chaiyaphum District. The tools used were questionnaires and interview formats. Data were analyzed by frequency, percentage, mean, standard deviation, hypothesis testing by t-test and F-test and data analysis through descriptive interpretation.

Findings of the research were as follows:

1. The level of participation of the local politicians in resolving the situation of Coronavirus Disease 2019 (COVID-19) in Mueang Chaiyaphum District overall was at a high level ($\bar{x} = 4.05$). When classified by factors the mean in descending order was as follows: working inspection and news tracking ($\bar{x} = 4.05$) administration ($\bar{x} = 4.04$) policy making ($\bar{x} = 4.04$) respectively.

2. The results of comparison of the public opinions on the participation of the local politicians in resolving the situation of Coronavirus Disease 2019 (COVID-19) in Mueang Chaiyaphum District classified by personal factors indicated that the people with different sex and age had no different opinions on the participation of the local politicians in resolving the situation of the Coronavirus Disease 2019 (COVID-19) in Mueang Chaiyaphum District, therefore, the research hypothesis was rejected. As for the people with different levels of education, occupation and income, their opinions on the participation of the local politicians in resolving the situation of the Coronavirus Disease 2019 (COVID-19) in Mueang Chaiyaphum District were different with statistical significance at the 0.05 level, therefore the research hypothesis was accepted.

3. The presentation of participation of the local politicians in resolving the situation of Coronavirus Disease 2019 (COVID-19) in Mueang Chaiyaphum District by applying the principles of Aparihaniya Dhamma found that for meeting: The local politicians regularly attended meeting, they recognized the importance of meetings to bring about success and make efficient working. For cooperating in meeting: The local politicians were always present and punctual for the meetings, and they regularly participated in various activities. For enacting or eliminating regulations: The local politicians realized the importance of this matter and encouraged people to follow the preventing measures of Covid-19. For chief respect and obedience: The local politicians obeyed and followed the leaders' orders willingly, persistently and obediently and practiced according to the state policy. For woman honoring

and protection: The local politicians gave women honour, equality, no oppression, no mistreat, protection and opportunities to participate in working. For worship and profession: The local politicians participated in cleaning temples as well as conserving good ancient tradition and culture by setting various activities on the Buddhist important days during the Covid-19 situation. For virtuous protection and defense of monks: The local politicians participated in helping monks, cooperated, took care of the Covid-19 infected monks and prevented monks from the Covid-19.

Keywords: Participation, Local Politicians, Covid-19.

1. บทนำ

การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 หรือ โควิด-19 (COVID-19) เป็นสถานการณ์วิกฤติที่เริ่มแพร่ระบาดขึ้นในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2562 โดยพบครั้งแรกในนครอู่ฮั่นเมืองหลวงของมณฑลหูเป่ย์ ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนจนกระทั่งปัจจุบัน (สิงหาคม พ.ศ. 2564) มีการแพร่ระบาดไปอย่างรวดเร็วจากประเทศหนึ่งสู่ประเทศหนึ่ง โดยมีโลกาภิวัตน์ (Globalization) เป็นตัวเร่งและพบการระบาดกว่า 220 ประเทศและดินแดน จนกระทั่งองค์การอนามัยโลก (WHO) ยกย่องให้เป็น “ภาวะการระบาดใหญ่ทั่วโลก (Pandemic)” ซึ่งส่งผลกระทบต่อทุกคน ทุกภาคส่วน ทุกองค์กร ทุกประเทศในทุกๆ มิติ โดยวิกฤติสร้างการเปลี่ยนแปลงให้โลกเสมือนวิถีแห่งโลกใบนี้ต่อไปไม่ใช่วิถีความเป็นไปแบบโลกใบเดิมอีกแล้ว ภายใต้การรับมือกับไวรัสโควิด-19 แต่ละประเทศมีการดำเนินการในวิธีการในการรับมือและจัดการกับปัญหานี้แตกต่างกัน อย่างไรก็ตามจำนวนผู้ติดเชื้อและเสียชีวิตเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและก้าวกระโดด ในประเทศที่มีระบบบริหารจัดการที่ดี จะสามารถรองรับกับปัญหาได้รวดเร็ว ทำให้ส่งผลกระทบของความสูญเสียในวงที่จำกัด (วลัยพร รัตนเศรษฐ และสมศักดิ์ วานิชยาภรณ์, 2564 : 71-87)

ปัญหาสถานการณ์ของโรคโควิด-19 ในประเทศไทยกลายเป็นประเด็นที่สร้างความสนใจ และทุกเพศทุกวัย และทุกคนต้องเข้าไปเกี่ยวข้องอย่างยากที่จะหลีกเลี่ยงได้ การให้ข้อมูลข่าวสารขององค์กรหรือหน่วยงานภาครัฐ ทั้งวิธีป้องกันการแพร่ระบาด และการควบคุมการแพร่ระบาด ตลอดจนการบังคับใช้มาตรการต่างๆ ของภาครัฐ กลายเป็นสิ่งที่ทุกคนต่างรับรู้ และจำต้องปฏิบัติตาม ซึ่งถือเป็นสถานการณ์ที่มีอิทธิพลทำให้ตระหนักถึงความสำคัญในการแก้ไขปัญหาของรัฐบาลที่เกิดขึ้นและอาจมองเห็นคุณค่าของความสำเร็จในการดำเนินนโยบายต่างๆ ที่เป็นมาตรการที่หลากหลายนั้นในทิศทางที่เหมือนหรือแตกต่างกันได้ (ชาญชัย จิตรเหล้าอาพร และคณะ, 2564 : 23)

บทบาทของรัฐในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) จึงควรพิจารณาจากปัจจัย 3 ด้านเพราะท่ามกลางสถานการณ์ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ในบางเรื่องรัฐไทยถือว่าทำได้ดีแต่บางเรื่องดูเหมือนจะเป็นปัญหา ถ้าจำแนกการพิจารณาออกเป็น 3 ด้านจะทำให้เห็นถึงความชัดเจนได้มากขึ้น ในด้านแรก คือ การบริหารจัดการโรคการรับมือของการขยายตัวของโรคระบาดหรือไวรัส ด้านที่สองการบริหารจัดการเศรษฐกิจอาจจะเป็นในเชิงมหภาค หรือการบริหารจัดการเศรษฐกิจในเชิงที่เป็นของกลุ่มทุน

ขนาดใหญ่และขนาดกลาง และด้านที่สาม การบริหารจัดการชีวิตของประชาชนโดยเฉพาะอย่างยิ่งชีวิตของประชาชนทั่วไป (สมชาย ปรีชากุล, 2564 : 2)

นักการเมืองท้องถิ่นมีความสำคัญต่อการพัฒนาชุมชน ไม่ว่าจะเป็นทางด้านสังคม เศรษฐกิจ อาชีพ สาธารณสุข และการเมือง ซึ่งมีนิยามบทบาทและหน้าที่ของผู้นำชุมชนว่า “ผู้นำท้องถิ่นเป็นบุคคลสำคัญกลุ่มหนึ่ง ที่จะเป็นผู้ดำเนินการพัฒนาชุมชน ทั้งนี้เพราะผู้นำท้องถิ่นเป็นบุคคลที่เกี่ยวข้องและใกล้ชิดกับประชาชน จึงสามารถเข้าใจสภาพชุมชนได้อย่างแท้จริง และมีบทบาทหน้าที่ในการพัฒนาชุมชนอย่างต่อเนื่อง” การสื่อสารของผู้นำท้องถิ่นมีความสำคัญต่อการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้นำท้องถิ่นกับประชาชนในท้องถิ่นนั้น และแตกต่างกันไปตามบริบทต่างๆ อาทิ สภาพสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมที่แตกต่างกันออกไป (ชูศักดิ์ ชูช่วย, 2533 : 52) ซึ่งเมื่อเกิดวิกฤติการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ในประเทศไทย นักการเมืองท้องถิ่นได้ตื่นตัวกับสถานการณ์นี้ และดำเนินการตามมาตรการการป้องกันสถานการณ์การแพร่ระบาด เช่น การคุมเข้มการสวมหน้ากากอนามัยภายในที่ชุมชน การตรวจวัดอุณหภูมิ เป็นต้น ทั้งยังจัดสถานที่กักตัว สถานที่รองรับผู้ติดเชื้อให้ได้รับการรักษาอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาว่า นักการเมืองท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 อย่างไร

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ระดับการมีส่วนร่วมของนักการเมืองท้องถิ่นในการแก้ไขปัญหาสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ในอำเภอเมืองชัยภูมิ อยู่ในระดับใด
2. การมีส่วนร่วมของนักการเมืองท้องถิ่นในการแก้ไขปัญหาสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ในอำเภอเมืองชัยภูมิ มีความแตกต่างอย่างไร โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของนักการเมืองท้องถิ่นในการแก้ไขปัญหาสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ในอำเภอเมืองชัยภูมิ โดยการประยุกต์ตามหลัก อปปรานิชธรรม 7 ควรเป็นอย่างไร

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของนักการเมืองท้องถิ่นในการแก้ไขปัญหาสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ในอำเภอเมืองชัยภูมิ” ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methods Research) โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In depth Interview) และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการแจกแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้

1. การวิจัยเชิงคุณภาพ ในการวิจัยครั้งนี้ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงกับผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยประกอบไปด้วย 1) พระสังฆาธิการในอำเภอเมืองชัยภูมิ จำนวน 2 รูป 2) นักการเมืองท้องถิ่น จำนวน 3 คน 3) นักวิชาการด้านสาธารณสุข จำนวน 2 คน และ 4) นักวิชาการด้านรัฐศาสตร์ จำนวน 2 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 9 รูปหรือคน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสัมภาษณ์ วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลมี 4 วิธี คือ

1) การสังเกต 2) ตำราและเอกสาร 3) การสัมภาษณ์ 4) การบันทึกวิธีทัศน์และโสตทัศนูปกรณ์ (Silverman, D, 2000, 90)

2. การวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชนผู้ที่มีอายุ 18 ปี บริบูรณ์ขึ้นไปซึ่งอาศัยอยู่ในอำเภอเมืองชัยภูมิ จำนวน 19 ตำบล รวมประชากรทั้งสิ้นจำนวน 137,400 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างจากประชากรในพื้นที่กลุ่มตัวอย่างและสุ่มตัวอย่างตามโควตาที่กำหนดเพื่อความครอบคลุมของข้อมูลจึงใช้กลุ่มตัวอย่าง คือ 389 คน ในการคำนวณหากลุ่มตัวอย่างโดยโปรแกรมคำนวณกลุ่มประชากรตัวอย่าง ทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane, 1967, 110)

4. สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของนักรการเมืองท้องถิ่นในการแก้ไขปัญหาสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ในอำเภอเมืองชัยภูมิ” ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้ คือ

พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของนักรการเมืองท้องถิ่นในการแก้ไขปัญหาสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ในอำเภอเมืองชัยภูมิ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ =4.05, S.D.=0.66) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการตรวจสอบการทำงาน และด้านการติดตามข่าวสาร ($\bar{X}$ =4.05, S.D.=0.71) และด้านการบริหาร ($\bar{X}$ =4.04, S.D.=0.69) ด้านการกำหนดนโยบาย ($\bar{X}$ =4.04, S.D.=0.71) ตามลำดับ

พบว่า ประชาชนที่มีเพศ และอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของนักรการเมืองท้องถิ่นในการแก้ไขปัญหาสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ในอำเภอเมืองชัยภูมิ ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย ส่วนประชาชนที่มีระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของนักรการเมืองท้องถิ่นในการแก้ไขปัญหาสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ในอำเภอเมืองชัยภูมิ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

ผลการนำเสนอการมีส่วนร่วมของนักรการเมืองท้องถิ่นในการแก้ไขปัญหาสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ในอำเภอเมืองชัยภูมิ โดยประยุกต์ตามหลักการบริหารนิยธรรม พบว่า

1. ด้านการประชุมกันเนืองนิตย์

การประชุมกันเนืองนิตย์ คือองค์ประกอบสำคัญสำหรับการทำงาน เป็นการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ระดมความคิด รวมทั้งความสามารถของทุกคน เพื่อนำมาแก้ปัญหา หาแนวทางป้องกันการเกิดปัญหา แนวทางการปฏิบัติงาน กระตุ้นการทำงานของบุคลากร เพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน ดังนั้นนักรการเมืองท้องถิ่นควรให้ความสำคัญกับการประชุม เพื่อนำมาซึ่งความสำเร็จของงาน และเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน

2. การพร้อมเพรียงกันประชุม

การพร้อมเพรียงกันประชุม เข้าประชุมตรงต่อเวลา ตามกำหนดการนัดหมายที่ชัดเจน เลิกประชุมโดยพร้อมเพรียงกันตามวาระเวลาที่กำหนด ไม่ละทิ้งการประชุม ซึ่งการประชุมเป็นสิ่งสำคัญขององค์กร เป็น

การฝึกวินัย ชนดิธรรมให้มีความอดทน รับผิดชอบต่อการงานที่ได้รับมอบหมาย ดังนั้นนักการเมืองท้องถิ่นไม่ควรละทิ้งการประชุมโดยไม่มีเหตุอันควร เข้าร่วมประชุมก่อนเวลาหรือตรงเวลา และเข้าร่วมกิจกรรมเสมอ

3. การไม่บัญญัติ หรือลบล้างบัญญัติตามอำเภอใจ

การไม่บัญญัติ หรือลบล้างข้อบัญญัติตามอำเภอใจ เป็นการรักษาของเก่า คงอยู่ถึงสิ่งที่ยึดถือปฏิบัติที่ดีเอาไว้ หากทุกคนอยากบัญญัติสิ่งใดขึ้นมาโดยเอาตนเองเป็นที่ตั้ง หรือลบล้างอะไรตามอำเภอใจตน สังคมคงมีแต่ความวุ่นวาย ไม่อยู่บนพื้นฐานของความเที่ยงธรรม ดังนั้นนักการเมืองท้องถิ่นควรยั้งคิด ให้ความสำคัญ และส่งเสริมให้ประชาชนปฏิบัติตามมาตรการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19)

4. การเคารพเชื่อฟังผู้บังคับบัญชา

การเคารพเชื่อฟังผู้บังคับบัญชา เป็นสิ่งที่ผู้ใต้บังคับบัญชาทุกคนพึงกระทำ และให้ความสำคัญ ทุกองค์กรมีผู้บังคับบัญชาในสายงานต่างๆ ซึ่งก่อนที่จะเป็นผู้บังคับบัญชานั้นได้สั่งสมประสบการณ์การทำงานมาเป็นอย่างยาวนาน เพื่อให้องค์กรของตนดำเนินไปบรรลุวัตถุประสงค์ ดังนั้นนักการเมืองท้องถิ่นควรปฏิบัติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชาด้วยความขยันหมั่นเพียร ปฏิบัติตามนโยบายภาครัฐ และท่านเคารพ เชื่อฟัง ผู้บังคับบัญชา

5. การให้เกียรติและคุ้มครองสตรี

การให้เกียรติ และคุ้มครองสิทธิสตรี เป็นสิ่งที่บุคคลทุกคนในสังคมเปิดโอกาสให้สตรีได้เข้ามามีบทบาทในทางด้านสังคม มีส่วนร่วมในการทำงานด้านต่างๆ ตามความสามารถ อย่างเท่าเทียม เสมอภาค โดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างทางเพศ เพราะสถานภาพทางสังคมของทุกคนมีความเท่าเทียมกันทางกฎหมาย ดังนั้นนักการเมืองท้องถิ่นควรปฏิบัติต่อสตรีอย่างให้เกียรติ เท่าเทียม เสมอภาคไม่มีพฤติกรรมกดขี่ ข่มเหง สตรี และปกป้องสตรีจากสถานการณ์อันตราย และให้โอกาสสตรีเข้ามามีส่วนร่วมในการทำงาน

6. สักการะ เคารพนับถือ บูชาต่อปูชนียสถานทั้งหลาย

การสักการะ เคารพนับถือ บูชาต่อปูชนียสถานทั้งหลาย ไม่เพียงแต่กราบไหว้สักการะเท่านั้น แต่หมายถึงการปฏิบัติตนด้วยความเคารพเมื่อเข้าไปในศาสนสถาน ดูแล ปกป้อง รักษาปูชนียสถาน ซึ่งเป็นสถานที่ที่สำคัญในศาสนา เพื่อจะเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจของกลุ่มคนในหมู่คณะที่อยู่ร่วมกัน ให้ดำรงอยู่ต่อไป ดังนั้นนักการเมืองท้องถิ่นควรมีส่วนร่วมดูแลความสะอาดวัด มีส่วนร่วมในการรักษาวัฒนธรรมอันดีไว้ และมีส่วนร่วมในการจัดงานวันสำคัญทางพระพุทธศาสนาในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19)

7. การให้การอารักขา คุ้มครอง ป้องกันโดยธรรมแก่นักบวชทั้งหลายเป็นอย่างดี

การให้การอารักขา คุ้มครอง ป้องกันโดยธรรมแก่นักบวชทั้งหลายเป็นอย่างดี เป็นสิ่งที่รัฐควรให้ความสำคัญในการปกป้องดูแลพระภิกษุ สามเณร ด้วยความเสมอภาค เท่าเทียม ให้อยู่อย่างร่มเย็นเป็นสุข บำรุงด้วยปัจจัยสี่เป็นประจำ คอยดูแลช่วยเหลือตลอดเวลา ดังนั้นนักการเมืองท้องถิ่นควรมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือ ประสานงาน ดูแล และป้องกันคณะสงฆ์จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19)

5 สรุปองค์ความรู้

5.1 สรุปองค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของนักรการเมืองท้องถิ่นในการแก้ไขปัญหาสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ในอำเภอเมืองชัยภูมิ” ที่ผู้วิจัยสังเคราะห์ได้จากแบบสอบถามและจากการสัมภาษณ์ ซึ่งสามารถนามาสรุปเพื่อไปใช้ประโยชน์ได้จริง ดังต่อไปนี้

อุปหรณนยธรรม 7

ประชุมกันเนื่องนิตย

- ให้ความสำคัญกับการประชุมเพื่อนำมาซึ่งความสำเร็จ และเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน

พร้อมเพรียงกันประชุม

- ไม่ละทิ้งการประชุม เข้าร่วมประชุมตรงเวลา และเข้าร่วมกิจกรรมเสมอ

ไม่บัญญัติหรือลัษณเล็กบัญญัติตามอำเภอใจ

- ยินดี ให้ความสำคัญ และส่งเสริมประชาชนให้ปฏิบัติตามมาตรการป้องกันโควิด-๑๙

เคารพเชื่อฟังผู้บังคับบัญชา

- ปฏิบัติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชาด้วยความขยันหมั่นเพียร เคารพและปฏิบัติตามนโยบายภาครัฐ

ให้เกียรติและคุ้มครองสตรี

- ปฏิบัติต่อสตรีอย่างให้เกียรติเท่าเทียม เสมอภาค ไม่กีดขั้่มเหง และให้โอกาสมีส่วนร่วมทำงาน

เคารพ ปุชนียสถาน

- ร่วมดูแลความสะอาดวัด รวมถึงร่วมรักษาวัฒนธรรมอันดี

อารักขา คุ่มครองนักบวช

- ประสานงาน ดูแล และป้องกันเมื่อคณะสงฆ์ติดเชื้อโรคโควิด-19

อุปหรณนยธรรม ๗

การมีส่วนร่วมของ

นักรการเมืองท้องถิ่น

ด้านการตรวจสอบการทำงาน

- เห็นด้วยกับการร้องเรียนเมื่อเจอสิ่งที่ไม่ถูกต้องและไม่โปร่งใส ตรวจสอบการทำงานของผูปฏิบัติงาน

ด้านการกำหนดนโยบาย

- ร่วมกำหนดนโยบาย แสดงความคิดเห็น เสนอนโยบายวางแผนการแก้ปัญหาสถานการณ์โควิด-19

ด้านการบริหาร

- รับฟังความคิดเห็นของประชาชน เข้าร่วมประชุมแก้ไขปัญหา และจัดสรรความช่วยเหลือในสถานการณ์โควิด-๑๙อย่างเหมาะสม

ด้านการติดตามข่าวสาร

- ติดตาม รับข่าวสารรวมเร็ว และพูดคุยกับประชาชนเกี่ยวกับสถานการณ์โควิด-19

การมีส่วนร่วมของ

นักรการเมืองท้องถิ่น

การแก้ไขสถานการณ์การ

แพร่ระบาดของโรคติดเชื้อ

ไวรัสโคโรนา 2019

- ร่วมประชุมติดตามสถานการณ์ และข้อมูลข่าวสารอยู่เสมอ และประชาสัมพันธ์ข่าวสารให้ประชาชนทราบ

- บริหารจัดการขยะติดเชื้อ หน้ากากอนามัย ATK อย่างเป็นระบบ เพื่อป้องกันประชาชนติดเชื้อ

- บริหาร จัดสรรงบประมาณในการช่วยเหลือประชาชนในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคอย่างทั่วถึง

- ตรวจสอบการทำงานให้เป็นไปตามนโยบายของภาครัฐและโปร่งใสตรวจสอบได้

การแก้ไขสถานการณ์

5.2 สรุปองค์ความรู้ที่ได้สังเคราะห์จากการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของนักการเมืองท้องถิ่นในการแก้ไขปัญหาสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ในอำเภอเมืองชัยภูมิ” ผู้วิจัยสังเคราะห์ได้จากแบบสอบถามและจากการสัมภาษณ์ซึ่งสามารถนำมาสรุปเพื่อไปใช้ประโยชน์ได้จริง โดยเรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังต่อไปนี้

6 ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของนักการเมืองท้องถิ่นในการแก้ไขปัญหาสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ในอำเภอเมืองชัยภูมิ” มีข้อเสนอแนะ ได้ดังนี้

6.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ด้านการตรวจสอบนโยบาย นักการเมืองท้องถิ่นควรเป็นกรรมการในการตรวจสอบการทำงานแบบโปร่งใส
2. ด้านการกำหนดนโยบาย นักการเมืองท้องถิ่นควรร่วมชี้แจงและเผยแพร่แผนนโยบายการแก้ไขปัญหาสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ให้ประชาชนรับทราบ
3. ด้านการบริหาร นักการเมืองท้องถิ่นควรควบคุมการปฏิบัติงานในการแก้ไขปัญหาสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19)
4. ด้านการติดตามข่าวสาร นักการเมืองท้องถิ่นควรมีความสนใจเกี่ยวกับสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19)

6.2 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1. ด้านการตรวจสอบการทำงาน นักการเมืองท้องถิ่นคือผู้ที่ประชาชนไว้วางใจเลือก มีความเป็นผู้นำ ทศนคติดี มาแก้ปัญหาในพื้นที่ ดังนั้นนักการเมืองท้องถิ่นควรเห็นด้วยกับการร้องเรียนเมื่อพบเจอสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ตรวจสอบการทำงานของผู้ปฏิบัติงานให้ตรงตามเป้าหมายที่วางไว้ และเพื่อให้ผลลัพธ์ที่ถูกต้องตามวัตถุประสงค์ของการทำงาน ตรวจสอบการทำงานให้ปฏิบัติงานไปด้วยความโปร่งใส สุจริต ตรวจสอบได้ และร่วมต่อต้านการกระทำที่ไม่โปร่งใส
2. ด้านการกำหนดนโยบาย นักการเมืองท้องถิ่นควรมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย แสดงความคิดเห็น เสนอนโยบาย และวางแผนในการแก้ไขปัญหาสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ตามความต้องการของประชาชนได้อย่างทันทั่วทั้งพื้นที่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของตน โดยไม่ขัดต่อนโยบายภาครัฐ และใช้ได้จริง
3. ด้านการบริหาร นักการเมืองท้องถิ่นมีอำนาจในการบริหารโดยตรง ที่ต้องบริหารงาน ตัดสินใจ และแก้ปัญหาให้แก่ท้องถิ่นของตน ดังนั้นจึงต้องมีความยุติธรรม เที่ยงธรรม คุณธรรม มีเหตุผล ในการใช้อำนาจหน้าที่ในการบริหารงาน มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีเพื่อเอื้อต่อการดำเนินงานบริหารท้องถิ่น ลดอุปสรรคที่จะส่งผลต่อการบริหาร
4. ด้านการติดตามข่าวสาร นักการเมืองท้องถิ่นต้องเป็นคนมุ่งมั่น ทันเหตุการณ์ และใส่ใจในสถานการณ์ต่างๆ ซึ่งในปัจจุบันการติดตามข่าวสารเป็นเรื่องง่าย และสามารถติดตามข่าวสารสะดวกรวดเร็ว รวมถึงประชาชนสามารถรับรู้ข่าวสารได้ง่าย และยังมีข่าวเท็จที่มีอยู่ในสื่อต่างๆ อย่างมากมาย ดังนั้นนักการเมืองท้องถิ่นจึงต้องติดตามข้อมูลข่าวสารอย่างรวดเร็ว ในหลายช่องทาง และต้องคัดกรองข่าวที่เป็นจริงเพื่อประชาสัมพันธ์ให้แก่ประชาชนในพื้นที่ได้อย่างถูกต้อง

6.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ด้านตรวจสอบการทำงาน ควรวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง หลักการตรวจสอบการทำงานแบบโปร่งใสตามหลักพุทธธรรม

2. ด้านการกำหนดนโยบาย ควรวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง การพัฒนานักการเมืองท้องถิ่นในการเป็นผู้นำการสื่อสารกับประชาชน
3. ด้านการบริหาร ควรวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง หลักการควบคุมการทำงานของนักการเมืองท้องถิ่น
4. ด้านการติดตามข่าวสาร ควรวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง รูปแบบการพัฒนาตนเองของนักการเมืองท้องถิ่นในการติดตามสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19)

บรรณานุกรม

- ชาญชัย จิตรเหล้าอาพร และคณะ. (2564). **ทัศนคติของเยาวชนในสถาบันอุดมศึกษาต่อนโยบายการแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา**. วารสารวิชาการไทยวิจัยและการจัดการ. 2(1), 23.
- ชูศักดิ์ ชูช่วย. (2533). **บทบาทของผู้นำท้องถิ่นในการพัฒนาชนบท** ตามการรับรู้ของผู้นำท้องถิ่นและประชาชนในหมู่บ้านพัฒนาดีเด่นและหมู่บ้านทั่วไป ภาคใต้. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการศึกษานอกโรงเรียน. บัณฑิตวิทยาลัย : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วลัยพร รัตนเศรษฐ และสมศักดิ์ วานิชยาภรณ์. (2564). **บทบาทของภาครัฐในการบริหารจัดการกับการแพร่ระบาดของโควิด 19**. วารสารการบริหารและสังคมศาสตร์ปริทรรศน์. 4(2), 71-87.
- สมชาย ปรีชากุล. (2564). **การเมืองของรัฐไทยในการแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19**. วารสารพัฒนศาสตร์. 4(1), 2.
- Silverman. D. (2000). **Doing Qualitative Research: A Practical Handbook**. London: Sange.
- Yamane. Taro. (1967). **Statistics: An Introductory Analysis**. New York: Harpen and Row.